

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ - ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικὸν Δρ. 50
Εξωτερικὸν Ψρ. 50
Διημερίης Δολ. 8
Διημέριος Γ. Δ. 30
Τουρκίας: Δ.Τ. 3

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ

Δραχ. 2

Γραφεία

ΟΔΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩ-
ΤΙΚΟΥ ΣΥ
ΣΜΟΥ 14 (μεν).

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡΙΘ. 36.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ "ΑΠΟΛΛΩΝ"

Ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἔκανε τὸν κόπο νὰ ξεφυλλίσῃ ὑπομνηστικὰ τὸν ὀγκώδη τόμον ὅπου περιλαμβάνονται κωδικοποιημένοι οἱ διάφοροι ἐργατικοὶ νόμοι, οἱ ρυθμιζόντες τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ λοιπῶν σωματείων, καθὼς καὶ ζητήματα σχετικὰ μὲ τὸ δεσμὸν ἐργοδότη καὶ ἐργάτου, δὲν θὰ κατάρθωνε νὰ εἴρῃ κατὰ τὴν θέατρον, κατὰ χωριστὸ γιὰ τοὺς ἡθοποιούς, κατὰ τέλος ποῦ νὰ φανερώσῃ τὸ πολιτισμένο Κράτος.

Ὁ νομοθέτης εἶχε καθήκον — καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ ἔχῃ ἀπ' ἄπειρον — νὰ προνοήσῃ ἰδιαίτερος διὰ τὰ θεατρικὰ πράγματα, πρῶτον διὰ τὰ ρυθμίσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἐργατῶν τοῦ πνεύματος καὶ ὅχι χειρωνακτῶν, καὶ δευτέρου διὰ τὸ θέατρον ἔχει στή λειτουργίαν του λεπτομέρειες, ποῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κανονισθῶν μὲ τοὺς ὑπάρχοντες ἐργατικοὺς νόμους.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα νομοθεσία, μερικοὶ ἐργοδότες ὀρ γιάζουν εἰς βάρος τοῦ ἡθοποιού, καὶ μερικοὶ ἡθοποιοὶ — στεννοψύχοι — τὸν κλάδον μὲ τὴν ἀσυνειδησία ποῦ δεῖχονται εἰς ὑποχρεώσεις ποῦ ἔχουν ἀναλάβει ἀπέναντι τῆς ἐργασίας.

Παραδείγματα σχετικὰ καὶ διὰ τὰς δύο περιπτώσεις ὑπάρχουν ἅπειρα, καὶ τὸ πλέον νωπὸ τὸ ἐγκλημα τῆς ἀδικαιολογήτου διαλύσεως ἀνήμερα τῆς Χριστούγεννα τοῦ θεάσου Κυβέλης καὶ τῆς καθυστέρησός μεσθῶν δουλευμένων ἐγκλημα ποῦ συνετάραξε τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ἔφησαν ἀσυγκινήτους μόνον ἐκείνους ποῦ, καθὼς πολὺ χροστῶν, δὲν λαμβάνουν ὅπ' ὅσον τῶν τοῦ ἀτυχεῖς βιοπαλαιστές.

Ἡ ἐλπίς ἐν αὐτῇ κατὰστασις, ποῦ κατὰ τὴν θέατρον πεδῖον ἐλευθερίας καὶ ἀσυστάτου κατεργαριῶς, εἶναι κατὰ τὸν νόμον τῆς ἀδικίας, καὶ αὐτὸν θὰ κατάρθων μόνον μὲ θεατρικὸν νόμον, ὁ ὅποδος νὰ κανονίσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἐργοδοτῶν καὶ ἡθοποιῶν μὲ κάθε δυνατόν λεπτομέρειαν.

Εἶναι ἡ μόνη θεραπεία.

Εἰς αὐτὸν τὸν θεατρικὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχουν διατάξεις, ποῦ νὰ μὴν ἐπιτρέψωσι εἰς κάθε κοινωνικὸν ναυάγιον ν' ἀρπάξῃ τὸ σάνδι τῆς σκηνῆς γιὰ νὰ σωθῇ καὶ νὰ μολύνῃ τὸ ἐπάγγελμα, καθὼς καὶ διατάξεις ποῦ νὰ καθορίζουν τὰ προσόντα τῶν ἐπιχειρηματιῶν, καὶ ἔτσι νὰ μὴν μπορῇ ὁ πρῶτος αὐθάδης καὶ τυχαίρπαστος νὰ κοουροῖ εἰς βάρος τῶν βιοπαλαιστών.

Καιρὸς δὲ ἐκλείψῃ ἡ βλακωδὴ στάσις ἐνὰ πρὸς κείνην περὶ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, καὶρὸς νὰ ριζωθῇ ἡ γνώμη, ὅτι εἶνε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ρυθμισθῇ μὲ ἰδιαίτερον νόμον ἡ λειτουργία κοινωνικοῦ παράγοντος, ποῦ καθορίζει τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς Κράτους.

Π. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

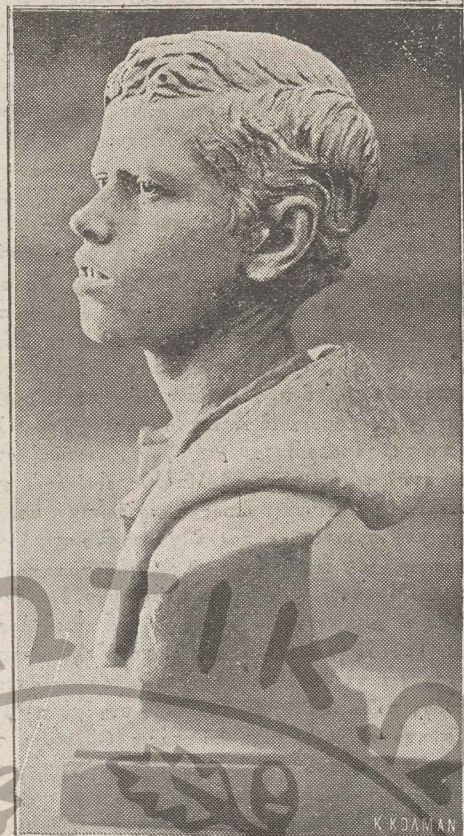
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀπὸ δύο εἰδῶν περιλαμβάνεται δραστηριότης ἡ «Μακεδονικὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία», ἡ ὁποία σκοπὸν τῆς ἔδωκε τὴν μεγαλότεραν διόδοσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τῆς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀφεισμένων νηπιαγωγείων, ἀνοικτῶν νηπιαγῶν, νηριαγῶν καὶ ἡμερησίων πραγματικῶν σχολείων θηλέων, τῆς προσθήκης γεωργικῶν καὶ πραγματικῶν μαθημάτων εἰς τὰς τελευταίας τάξεις τῶν δημοτικῶν σχολείων, τῆς συστάσεως σχολικῶν κήπων κλπ.

Πρὸς ἐξέδρασιν μέσων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνω σκοπῶν δίδεται τὸ Σάββατον 29 Ἰανουαρίου 1927 εἰς τὸ Καρπὸς χοροεσπερίαν τὴν ὁρῶσιν τῆς ὁποίας ἀνέλαβον αἱ κυραὶ καὶ δεσποινίδες: Ἑλένη Ἀδοσίδου, Φανή Ἀκίλογλου, Στάσα Γεωργιάδου, Ἑλένη Εὐκλείδου, Μελομένη Ζάχου, Αἰμιλία Γ. Καλλιγὰ, Φανή Γ. Κωνσταντινίδου, Ὀλγα Α. Κυβέτου, Μαρία Λόγγου, Ἀλεξάνδρα Μ. Μείλ, Μαρία Σβώλου, Ἄννα Τσιανταφύλλου, Βιοργία Χατζηλαζάρου, Ἑλένη Ἀν. Χρηστομάνου.

Χοροεσπερίαν ἐπιτακτικὸν καθήκον μὲν νὰ πορίσωμεν, οὐν στοιχειώδους ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεων εἶναι ἡ πάσι θύσις ἐνίσχυσις τοῦ θανασίου ἰδρύματος, ἡ ἀγάθ τοῦ ὁποίου εἶναι τὸς ἐθνικὸς πολιτισμός, ὥστε νὰ περιτείνῃ πᾶς ἑλληνὸς καὶ πᾶσα ἰδιαίτερα προσηλοῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΑΛΥΠΤΙΚΗ

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» αἰσθάνεται ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν ἅμα δὲ καὶ ὑπερηφάνειαν διότι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἐκλεκτὸν κύκλον τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ μερικῆ ἀπὸ τὰ καλλιτεχνήματα τῆς ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύθῳ ἐργασμένης κυρίας Ἀγγελικῆς Δημ. Κουντουμᾶ, φανατικῆς ὁπαδοῦ τοῦ γνωστοῦ παραγέλματος «λάσθε βιώσας».

Ἡ εὐγενεστάτη δέσποινα, σύζυγος τοῦ ἀλλοτε Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Δημ. Κουντουμᾶ, εἶνε κόρη τοῦ μακαρίτου Πέτρου Ἐμπεδοκλῆ, ὅστις ἀπὸ ἐπὶ σειράν ἐτῶν εἰργάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπανήλθεν εἰς τὴν γενέτειραν, ὅπου καὶ ἀπέθανε καταλίπων τὸ τιμημένον ὄνομά του εἰς τοὺς ἀνταίσιους υἱοὺς του κ. κ. Γρηγόριον καὶ Ἀντώνιον Ἐμπεδοκλῆ, ψυχὴν τοῦ τιμῶντος τὴν χώραν μας ἰδρύματος «Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ὑπὸ αὐστέρων πάντοτε ἰσόδοχος καλλιτέχνις κ. Ἀγγελικὴ Κουντουμᾶ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἔδεικε δείγματα τῆς ἀξιοθαυμάστου ἰδιοφυΐας τῆς, τὴν ὅποισιν ἰδιαίτερως ἐξέστησεν ὁ ἡμέτερος καλλιτέχνης Γεώργιος Βρούτος, ὅστις μὲ ὀλίγα μαθήματα ὠδήγησε τὴν νεαράν γλυπτρίαν νὰ ἐργάζεται τὸν πηλόν, ἀντὶ τῆς ἀπὸ κοινὸν χῶμα λάσπης, τὸ πρῶτον ὑλίκον εἰς τὰ γλυπτικά της πρωτόλειαν.

«Τὸ Ἑλληνικὸν Θεάτρον» εἶχε καθήκον νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰ ἐν λόγῳ ὠραία γλυπτικά ἔργα, μολοντὶ γνωρίζῃ ὅτι θὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τῆς κ. Ἀγγελικῆς Δ. Κουντουμᾶ, ἡ ὁποία σπανίως — δυστυχῶς — καὶ δὴ ὡς ἐν παρέργῳ συναντᾶται μὲ τὴν τόσο γνῶριμόν της ὠραίαν τέχνην.

ΔΥΟ ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΙΔΙΟΥΓΥΑΙ

ΕΥΦΗ ΤΣΟΛΑΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἀπὸ τὴν ἐκδιδομένην εἰς τὸ Παρίσι «Εφημερίδα τῶν Ἑλλήνων» παραλαμβάνομεν καὶ δημοσιεύομεν λίαν εὐχάριστος τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα σχετικὸν μὲ τὴν θραυσιγενὴν ἐπιτυχίαν δύο μουσικῶν ἰδιοφυῶν ποῦ τὴν χώραν μας, τῶν ἑδῶν Εὐφῆς Τσολῆ καὶ Αἰλῆς Κουρούκλη κατὰ τὰς εἰσηγήσεις ἐξέτασιν τῶν εἰς τὸ Παρίσι Κονσέρβατοῦ.

Μὲ ἀληθινὴν ὑπερηφάνειαν ἀναφέρομεν τὴν κατὰ τὴν εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις θραυσιγενὴν ἐπιτυχίαν δύο νεαρῶν ἑλληνίδων καλλιτεχνίδων εἰς τὸ Ἑθνικὸν Ὀδεῖον τῶν Παρισίων, ἐπιτυχίαν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν νίκην διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μουσικὴν ἐγείνη.

Ἡ δ. Εὐφῆ Τσολῆ, πιαρίστια μὲ πολλὰ με-

γάλο σὺλ, εἰσηλθε πρὸς τὴν παμνηστὴ κατὰ τὸ τελευταῖον εἰσαγωγικὸν κόνσέρβον μεταξὺ 63 διαγωνιζομένων διὰ τὸ ὅτι κέρδισεν ὁ εἰς τὸν ὅτι δ. Αἰλῆ Κουρούκλη διοριστέλλισα προσηλομένη μεσθῶν μονοκονία εἰσηλθε πρὸς τὴν μετὰ 73 διαγωνιζομένων διὰ τὸ ὅτι κέρδισεν ὁ εἰς τὸν ὅτι δ. Εὐφῆ Τσολῆ, μαθήτρια τῆς Ecole Normale, ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν διαγωνισμοῦ ἐλθούσας πρὸς τὴν μετὰ τὴν διαγωνισμοῦ φοιτήσεως ἐλθούσας τεταρτὴν ἐξάμηναν τῆς σχολῆς οὐρανοῦ τῆς ἀποστολῆς ἐπὶ τῆς διδασκαλίας d'enseignement general.

Ἐλάβε μέρος εἰς τὴν αἰθρῶν τῆς Comedie μετὰ 300, ὅπου διεκρίθη μετὰ τῶν πρώτων εἰς τὸ Κονσέρβον εἰς τὸν Μιστόδου, καὶ εἰς τὴν ἐξελικτὴν σ. γ. χορηγία τῶν γνωστῶν εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν μεγάλων πιαρίσας κ. Κοσιῶ, ποῦ τὸν ὅποισιν παρελαύνουν κατ' ἐπὶ πλέον τῶν 300 τελεῖσθαι δὲ τῶν ὀδῶν καὶ τῶν δύο Κόσμων.

Ἡ δ. Εὐφῆ Τσολῆ, εἶνε κόρη τῆς ἐν

